

Храбъръ юнакъ съ добра коня,
 Съ добра коня, съ бързи хрѣтки
 Да си лови дребна лова,
 Дребна лова яребици.
 Не изпжди дребна лова,
 Най изпжди сури елень.
 Елень бѣга, възвива се
 Низъ пжтеки, низъ момински,
 Възвива се, отговаря:
 — „Леле варе храбъръ юнакъ,
 Не си трепи добра коня,
 Добра коня и самъ себе,
 Не е елень за стигане,
 За стигане, за ловене,
 Че е елень отъ кошута,
 Отъ кошута първеския,
 И е бозаль цѣло лѣто,
 Цѣло лѣто, цѣло млѣко.“
 Провикна се храбъръ юнакъ:
 — „Азъ съмъ юнакъ отъ майчица,
 Отъ майчица първеския,
 Първъ въвъ люлка азъ залюлянъ,
 Петъ години млѣко сукахъ.
 И мой кончо отъ кобилка,
 Отъ кобилка първеския,
 Три години млѣко сука,
 Първа трева той запасе.“
 Па го спогна да го гони,
 Че по скоро татъкъ долу,
 Татъкъ долу къмъ бѣлилки,
 Дето моми платна бѣлятъ,
 Дето булки ризи ператъ.
 Провикна се храбъръ юнакъ:
 — „Леле варе малки моми,
 Малки моми, млади булки,
 Я побийте тънки хурки,
 Разтегнете дълги платна
 Отъ земята до небето
 Да хванеме сури елень.“
 Че побии тънки хурки,
 Разтѣгнаха бѣли платна.
 Скочи елень прескочи ги,
 Скочи юнакъ надскочи го,
 Та улови суръ елена.